

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Rebecca.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

14 DIALOG. SACRORVM

na, & omnibus arboribus, quæ sunt undique in toto spatio ejus. *E.* Addico. *H.* Testes erimus.

SENTENTIA.

Iustitia commendat hominem apud eos, qui non sunt omnino perdit.

REBECCA. Gen. 24.

ARGVMENTVM.

Dispensator Abrahami ducit Rebeccam, filiam Labanis Mesopotamii, in matrimonium Isaaco herili filio.

Dispensator Abrahami, Rebecca, Laban, Bathuel.

Heus! heus puella, da mihi bibere paulum aquæ ex tua urna. *R.* Ino vero perlibet, vir optime! Hem! bibe, ^{a)} quin etiam ad aquabo tuos camelos, quantum sat erit. *D.* At ego te pro isto beneficio, dono hac inaure, atque his duabus armillis. Sed age fac sciam, cujus sis filia: & an sit in ædibus tui patris locus, ubi possimus pernoctare. *R.* Equidem sum filia Bathuelis, quam Melca peperit ex Nachore. Straminis autem & pabuli apud nos affatim est, nec non locus ad pernoctandum. Sed ego curro in oppidum, ut nunciem hæc omnia domi ita, ut habent. *D.* ^{b)} Ago tibi gratias, Jova, quod non destituiſti tua bonitate & fide Abrahamum herum meum

a) Humani homines ultro plus etiam beneficiorum conferunt, quam orantur.

b) Pii, Dei erga se beneficia agnoscunt atque prædicant.

meum, tui cultorem: qui me deduxeris per eam
viam, qua venirem in domum cognatorum do-
mini mei. *L.* Ain tu? *R.* Ita est. *L.* Et dono
dedit tibi istam inaurem, & armillas? *R.* Etiam.
L. Ubi reliquisti? *R.* Ad fontem, & ecce eum
tibi apud camelos. *L.* Precor tibi Jovam propi-
tium, homo. *D.* Et ego tibi vicissim, vir huma-
nissime. *L.* Narravit nobis hæc soror mea Re-
becca, quinam sis, & unde venias: Quod cum
primum audiui, statim curavi parari tibi diverso-
rium & tuis camelis stabulum, ne foris maneas
Quamobrem sequere me. *D.* Ago tibi gratias
pro tanta comitate & diligentia. Sequor. *L.* Ea-
mus hac. Hic sunt ædes nostræ. Vos curate
hos camelos stramine & pabulo. Vos afferte
aquam lavandis pedibus huius, & comitum. Bene
est, accumbite. *D.* Dabitis mihi veniam. ^{c)} Non
capiam cibum, quin prius dixerò, cujus causa huc
venerim. *L.* Dic ergo. *D.* Ego sum servus
Abrahami, hominis, quem Deus ditavit mirum in
modum ove, capra, bove, argento, auro, servis,
ancillis, camelis atque asinis: cui etiam jam seni
Sara uxor peperit filium, quem ipse constituit hæ-
redem ex asse, meque etiam jurejurando astrin-
xit, ne locarem ei nuptam, quæ esset ex Canā-
næis, in quorum terra habitaret ipse: sed irem
domum paternam, eique eligerem uxorem gen-
tilem. Cui cum ego dicerem: Qui si mulier
nollet me sequi? ^{d)} Deus, inquit ille, cui ego
per

c) Bonus procurator magis memor est officii sui, quam
voluptatis.

d) Pii Deum sibi adfuturum certo sperant.

per omnem vitam parui, tecum mittit nuncium suum, qui tibi secundabit hoc iter: Ita fumes filio meo uxorem mihi gentilem, ortamque ex domo paterna: hac re exsolveris te religione jurisjurandi, quo te astringo: si forte non impetraveris, ut mulier te sequatur. Ita persuasum est mihi, ut venirem. Cumque hodie venissem ad fontem, ita cogitabam mecum: e) Jova Deus heri mei Abrahami, si tu mihi ades in hoc itinere, da mihi, ut me nunc hic stante ad fontem, veniat puella haustura, quæ mihi roganti det aquam ex urna bibendam: atque etiam aquetur meos camelos, ut intelligam esse, quam destinasti hero meo. Vix hæc mecum tacitus cogitaram, cum subito ecce egressa Rebecca, ferens urnam in humeris, descendit ad fontem, atque haurit. Et cum petivissem potum ex ea, confestim deposita urna offert, & dicit, etiam sese adaquaturam camelos: quod & fecit, adaquavitque me & camelos. Ego quæsi ex ea, cujus esset filia? Respondit: Bethuelis, filii Nachoris, ex Melca. Tum ego accommodavi fronti ejus inaurem, & manibus armillas: & submisse adorans Jovam Deum heri mei Abrahami, gratias egi, quod deduxit me in rectam viam, ad conciliandam filiam herilis cognati filio herili, quam ex his argumentis intellexi eam esse. Nunc ergo, si certum est vobis facere hoc beneficium domino meo, facite, ut sciam: sin minus, nihilo secius, ut insistam aliam viam.

L.

e) Deus piis mentem indit ad ea petenda, quæ ipse eis præparavit.

L. f) Hæc res plane ex Deo orta est, neque nos omnino possumus repugnare tibi. B. Ita habet. Proinde habe tibi Rebeccam tuo arbitrato, eamque ducito nupturam hero tuo, sicut visum est Jovæ. D. Gratiam habeo DEO primum, qui ita voluerit: deinde vobis, qui non repugnaveritis. Tu vero Rebecca, & vos, non recusabitis hæc quantulacunque dona, quæ attuli jussu mei domini.

SENTENTIA.

Deus dirigit pios in viam, eorumque actiones secundat.

IDVMAEVVS. Genes. 25.

ARGVMENTVM.

Esavus vendit Jacobo fratri prærogativam ætatis.

Esavus, Jacobus.

Imperti mihi de rufo isto: nam redeo rure examinatus lassitudine. J. Vende mihi in præsentia prærogativam tuæ ætatis. E. En ego jam jamque emorior: quo mihi istam prærogativam? J. Ergo confirma mihi jam nunc venditionem jurejurando. E. Confirmo, quid vis? juro, addico: Nihili facio jus istud ætatis præ edulio.

SENTENTIA.

Brevissima voluptas hominem privat perpetuis bonis. Idem usu veniet impiis, qui amore carnalium voluptatum prodigunt bona cælestia.

VENA-

f) Ex felici negotiorum progressu sæpe animadvertere licet adesse Deum.

B